

A.S. mod Sverige (sag nr. 149/1999 af 24. november 2000)

Sagsfremstilling:

Den iranske statsborger A.S. indrejste i december 1997 i Sverige med sin søn og søgte asyl. Hun henviste til, at hendes ægtefælle, der havde været en højtstående officer, døde i 1981, og at han i 1991 blev udråbt til martyr, hvorfor hun og den resterende del af familien fik økonomisk hjælp af en fond for martyrer. I 1996 blev hun presset til at gifte sig med en højtstående Ayatollah, der var tilknyttet fonden. I 1997 blev hun forelsket i en kristen mand, med hvem hun en aften blev stoppet på gaden og tilbageholdt. Hun har i den forbindelse oplyst, at hun aldrig så denne mand siden, og at han angiveligt tilstod utroskab og blev stenet. A.S.'s ægtefælle, der efter at være blevet informeret om forholdet slog og mishandlede hende, forhindrede, at utroskabssagen blev sendt til Den revolutionære Domstol. Kort tid efter udrejste A.S.. A.S. oplyste endelig, at hun efterfølgende er blevet dømt til døden ved stening.

De svenske myndigheder meddelte imidlertid A.S. afslag på asyl og henviste til, at hun havde forklaret utroværdigt og divergerende.

Påstanden:

A.S. indbragte Sverige for Torturkomitéen og gjorde gældende, at de svenske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis hun blev udsendt til Iran, idet hun der risikerede at blive tortureret og dødsdømt.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav A.S. medhold i hendes klage. Komitéen lagde indledningsvis til grund, at A.S. var enke efter en martyr og på den baggrund blev støttet af fonden for martyrer. Komitéen noterede sig også, at A.S. havde oplyst, at hun blev tvunget til at gifte sig med en Ayatollah, ligesom den bemærkede, at hendes søns forklaringer, der godt nok skulle vurderes med en vis skepsis, støttede hendes påstande (pkt. 8.4.).

Komitéen bemærkede også, at de svenske myndigheder fandt A.S. utroværdig, fordi hun ikke var i stand til at meddele oplysninger, det var muligt at verificere (pkt. 8.5.). Komitéen bemærkede i den forbindelse, at A.S., efter Komitéens opfattelse, havde givet tilstrækkelige oplysninger om indgåelsen af ægteskabet med Ayatollahen og den efterfølgende anholdelse til, at de svenske myndigheder, til en vis grad, havde kunnet verificere oplysningerne. I den forbindelse bemærkede Komitéen, at de svenske myndigheder tilsyneladende ikke i tilstrækkeligt omfang havde bestræbt sig på at få fastslået, hvorvidt der var vægtige grunde for at antage, at A.S. risikerede at blive udsat for tortur i Iran (pkt. 8.6.).

Komitéen bemærkede endelig, at de svenske myndigheder ikke betvivlede den alvorlige menneskerettighedssituation i Iran, og at det af baggrundsoplysningerne fremgik, at kvinder i Iran risikerede at blive dømt til døden ved stening for utroskab (pkt. 8.7.).